

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาถึงการสื่อสารระหว่างนักข่าวกับผู้บริหารข่าว และ ความพึงพอใจในการทำงาน โดยสำรวจนักข่าวและผู้บริหารข่าวที่สังกัดกองบรรณาธิการ หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย

การวิจัยนี้ประชากรก็คือ นักข่าวและผู้บริหารข่าว ในสังกัดกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ กรุงเทพธุรกิจ เป็นการศึกษาประชากร นักข่าว จำนวน 53 คน และผู้บริหารข่าว จำนวน 31 คน ในช่วง ตั้งแต่วันที่ 1 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2541 ถึงวันที่ 7 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2541 โดยมี การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไปนี้

1. ผู้บริหารข่าวเป็นผู้ซึ่งมีตำแหน่งความรับผิดชอบเป็น บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา บรรณาธิการบทความ บรรณาธิการข่าวการเมือง บรรณาธิการข่าวการตลาด บรรณาธิการ ข่าวต่างประเทศ บรรณาธิการจุดประกาย ผู้ช่วยบรรณาธิการข่าวต่าง ๆ หัวหน้าข่าวในสายข่าว ต่าง ๆ และผู้ช่วยหัวหน้าข่าว สังกัดกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ทั้งสิ้นจำนวน 31 คน

2. นักข่าวเป็นผู้ซึ่งมีตำแหน่ง ความรับผิดชอบเป็นผู้สื่อข่าว ตลอดจนรีไรท์เตอร์ สังกัดกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ทั้งสิ้นจำนวน 53 คน

สมมติฐานการวิจัย

จากการทบทวน แนวคิด และทฤษฎี ตลอดจนผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้ได้แนวทางมาสู่การกำหนดสมมติฐานในงานวิจัยนี้ ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 การสื่อสารระหว่างนักข่าวกับผู้บริหารข่าวในกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ มักเป็นรูปแบบอย่างไรไม่เป็นทางการมากกว่าเป็นทางการ

สมมติฐานที่ 2 นักข่าวที่มีพฤติกรรมการสื่อสารกับผู้บริหารข่าวบ่อยครั้งกว่าจะมีความพึงพอใจในการทำงานสูงกว่านักข่าวที่มีพฤติกรรมการสื่อสารกับผู้บริหารข่าวน้อยครั้งกว่า

สมมติฐานที่ 3 นักข่าวที่รับรู้บรรยากาศการสื่อสารภายในองค์กรในทางบวกมากกว่าจะมีความพึงพอใจในการทำงานสูงกว่า

มีความพึงพอใจในการทำงานสูงกว่านักข่าวที่มีพฤติกรรมการสื่อสารกับผู้บริหารข่าวบ่อยครั้งกว่า

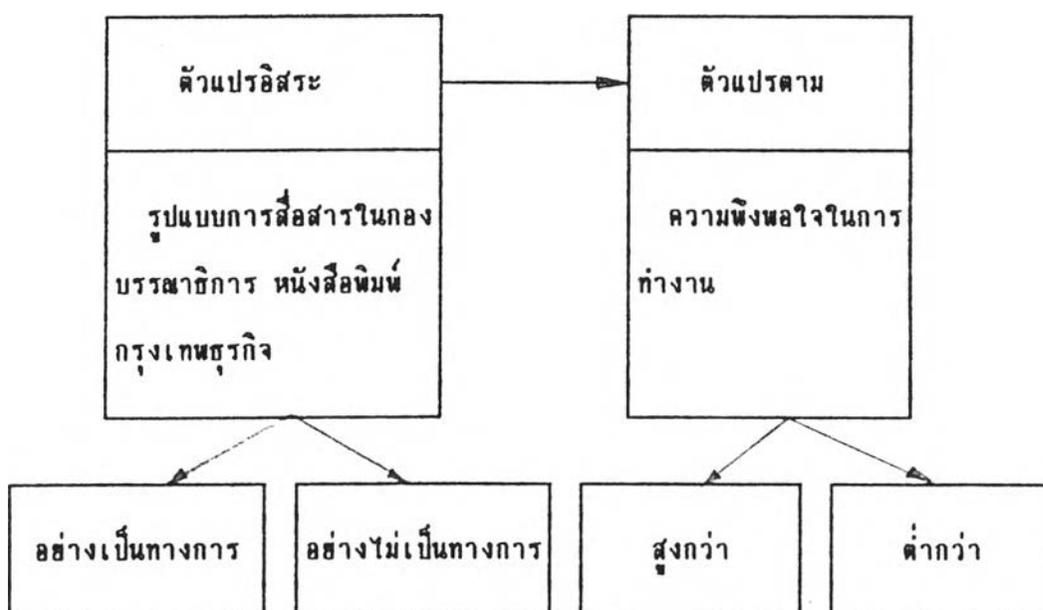
สมมติฐานที่ 4 นักข่าวที่มีการสื่อสารกับผู้บริหารงานข่าวอย่างไม่เป็นทางการบ่อยครั้งกว่ามีแนวโน้มจะพึงพอใจในการทำงานสูงกว่านักข่าวที่มีการสื่อสารอย่างเป็นทางการ

สมมติฐานที่ 5 นักข่าวที่มีการรับรู้ต่อคุณลักษณะ ความเป็นผู้นำของผู้บริหารงานข่าวในทางบวกมากกว่าจะมีความพึงพอใจในการทำงานสูงกว่า

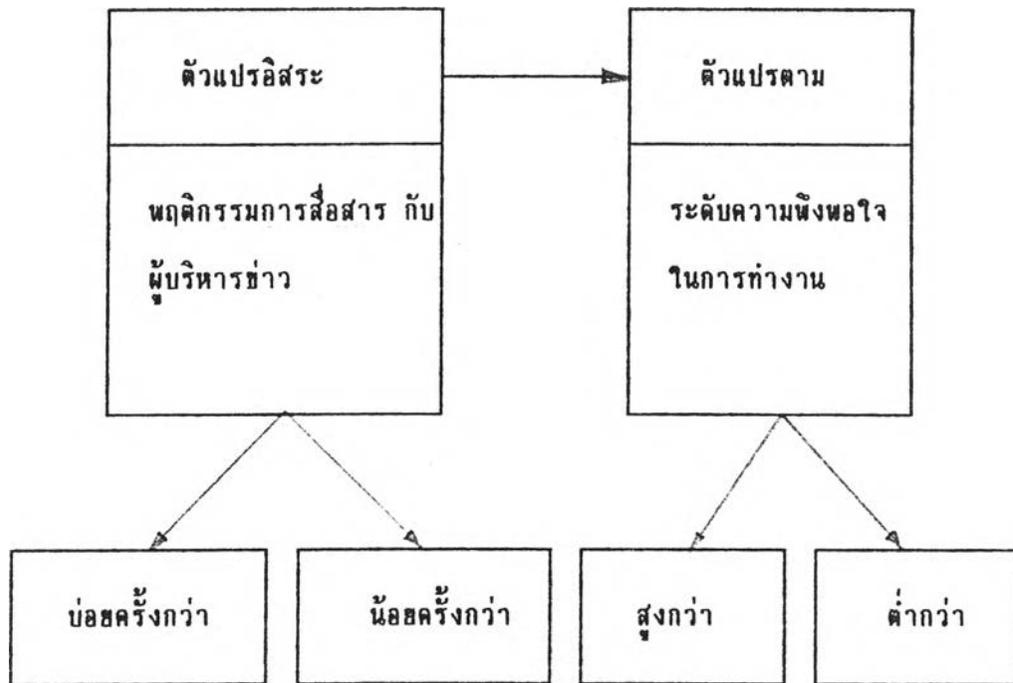
ตัวแปรการวิจัย

จากสมมติฐานการวิจัยข้างต้นสามารถจำแนกตัวแปรได้ดังนี้

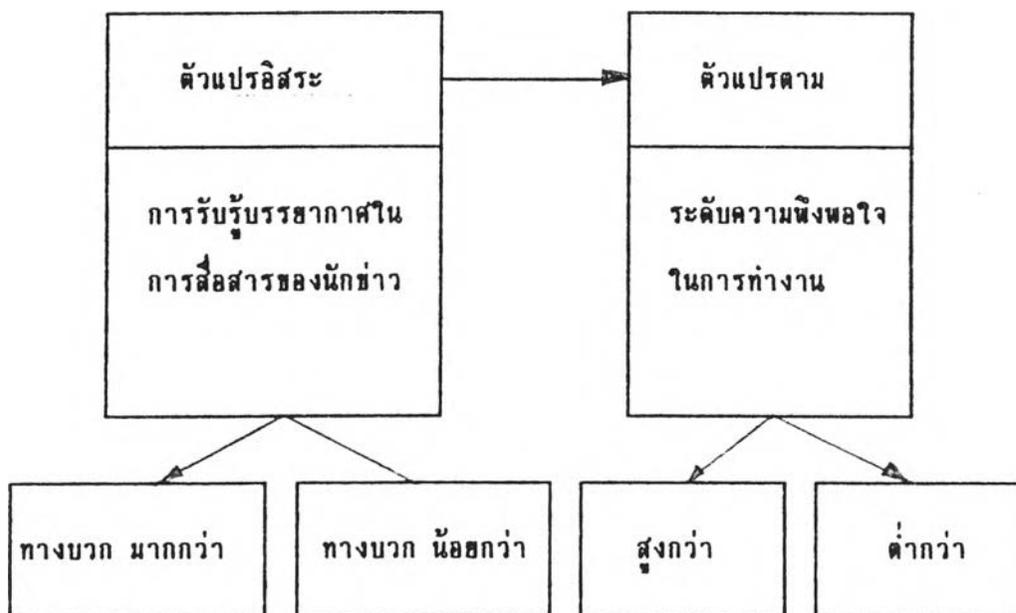
สมมติฐานที่ 1

สมมติฐานที่ 2

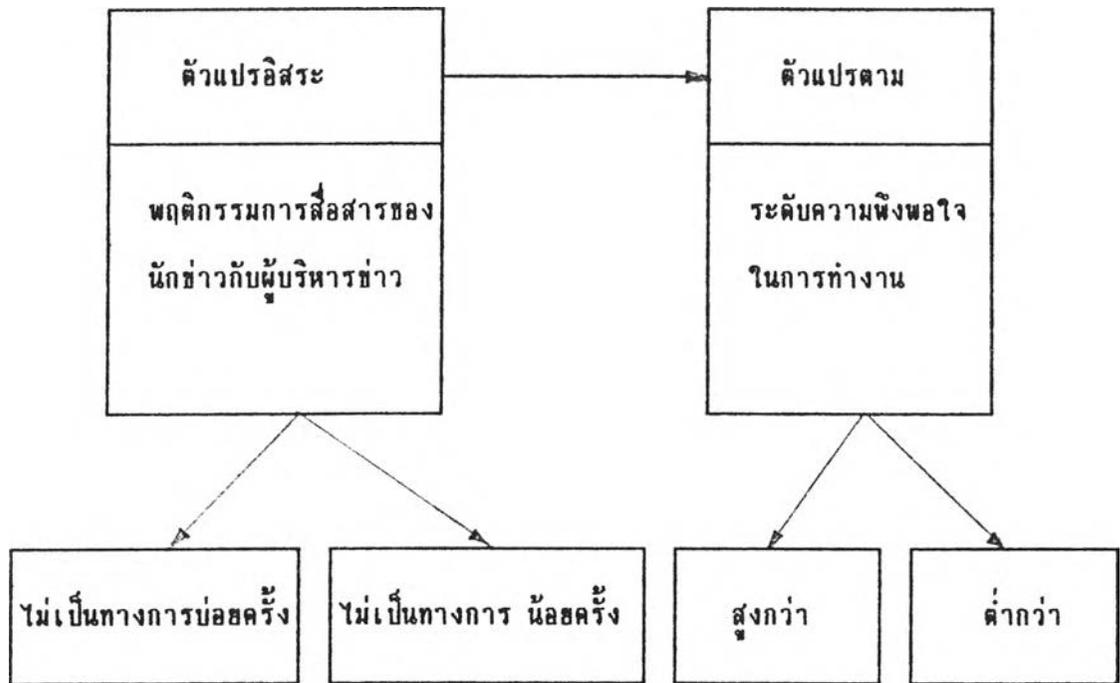

สมมติฐานที่ 3

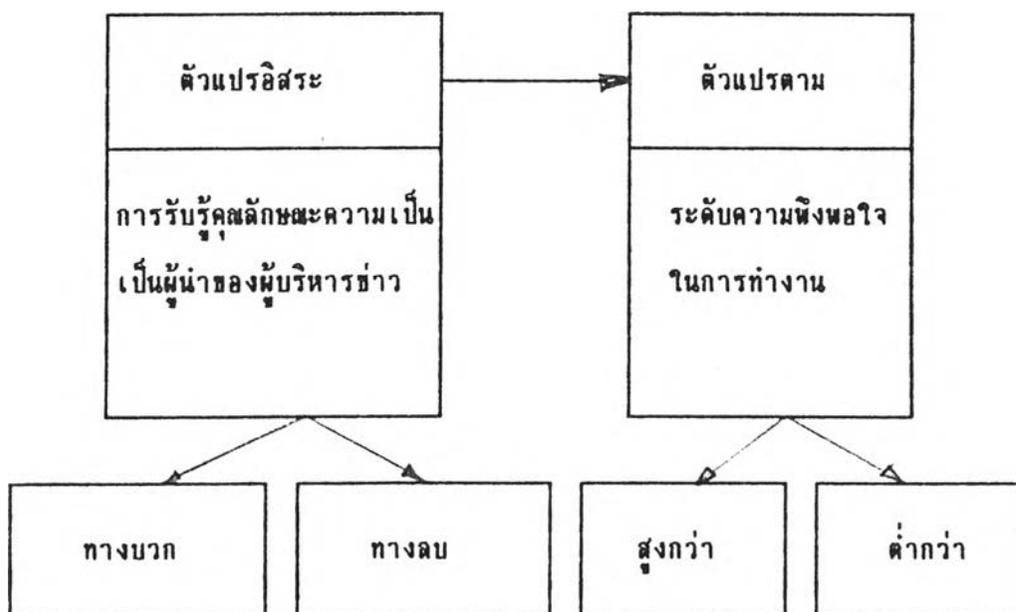

สมมติฐานที่ 4

สมมติฐานที่ 5

การวัดตัวแปร

รูปแบบการสื่อสาร จำแนกเป็น 4 ตัวแปรย่อย ดังนี้

1. บริบทการสื่อสาร แบ่งเป็น
 - 1.1 การสื่อสารอย่างเป็นทางการ
 - 1.2 การสื่อสารอย่างไม่เป็นทางการ
 วัดด้วยคำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (ดูตามข้อ 10.3 ในภาคผนวก)
2. สารที่ใช้ในการสื่อสาร แบ่งเป็น
 - 2.1 การสื่อสารทางลายลักษณ์อักษร
 - 2.2 การสื่อสารทางวาจา
 วัดด้วยคำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (ดูตามข้อ 10.2 ในภาคผนวก)
3. ทิศทางการสื่อสาร แบ่งเป็น
 - 3.1 การสื่อสารทางเดียว
 - 3.2 การสื่อสารสองทาง
 วัดด้วยคำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (ดูตามข้อ 10.7 ในภาคผนวก)
4. ลักษณะความสัมพันธ์ของการสื่อสาร แบ่งเป็น
 - 4.1 การสื่อสารจากบนลงล่าง
 - 4.2 การสื่อสารจากล่างสู่บน
 - 4.3 การสื่อสารตามแนวนอน
 วัดด้วยคำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (ดูตามข้อ 10.6 ในภาคผนวก)

บรรยากาศการสื่อสาร ประกอบด้วย ความเชิงขบขันในการสื่อสาร ความชัดเจนในการสื่อสาร ความมีอิสระในการสื่อสาร ความจริงใจและน่าเชื่อถือไว้วางใจในการสื่อสาร วัดด้วยคำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (ดูคำถามข้อ 12 ถึงข้อ 19 ในภาคผนวก)

พฤติกรรมกาสรสื่อสาร แบ่งเป็น 3 ตัวปรย่อย ดังนี้

1. ความถึที่สื่อสาร
2. เนื้อหาที่สื่อสาร

วัดด้วยคำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (คคำถามข้อ 9 และ ข้อ 10.5

ในภาคผนวก)

การรับรู้คลักษณะความเป็นผู้นำ

วัดด้วยคำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (คคำถามข้อ 35 ถึงข้อ 48

ในภาคผนวก)

ความพึงพอใจในการทำงาน เป็นการวัดด้วยคำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า

ในประเด็นต่าง ๆ 7 ข้อ (คคำถามข้อ 23 ถึงข้อ 34 ในภาคผนวก) ดังนี้

1. การเปิดโอกาสให้มีความคิดริเริ่มในการทำงาน
2. ความพอใจต่อลักษณะงาน
3. ความภาคภูมิใจต่ออาชีพ
4. การยอมรับจากสังคม
5. สภาพแวดล้อมในการทำงาน
6. ความพึงพอใจต่อรายได้
7. การเลื่อนขั้น หรือตำแหน่ง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามปลายปิดและปลายเปิด โดยแบ่งคำถามออกเป็น 7 ส่วน ดังนี้คือ

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับสภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม (คำถามข้อ 1 ถึง ข้อ 8 ในภาคผนวก ก)

ส่วนที่ 2 การติดต่อสื่อสาร แยกเป็นคำถามมาตราส่วนประเมินค่า เกี่ยวกับ พฤติกรรมการสื่อสาร คำถามข้อ 9 และ 10.5 และเป็นคำถามมาตราส่วนประเมินค่า เกี่ยวกับ รูปแบบการติดต่อสื่อสาร ประกอบด้วย ช่องทางที่ติดต่อสื่อสาร ลักษณะสารที่สื่อสาร ปรียบที่ติดต่อ สื่อสาร สถานที่และโอกาสที่สื่อสาร ลักษณะการแลกเปลี่ยนข่าวสาร การริเริ่มในการสื่อสาร (คำถามตั้งแต่ข้อ 10.1, 10.2, 10.3, 10.4, 10.6 และ 10.7 ในภาคผนวก)

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามมาตราส่วนประเมินค่า เกี่ยวกับบรรยากาศในการสื่อสาร (คำถามข้อ 12 ถึง 19 ในภาคผนวก)

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามมาตราส่วนประเมินค่า เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการสื่อสาร (คำถามตั้งแต่ข้อ 20 - 22)

ส่วนที่ 5 เป็นคำถามมาตราส่วนประเมินค่า เกี่ยวกับความพึงพอใจในการทำงาน (คำถามตั้งแต่ข้อ 23 ถึงข้อ 34 ในภาคผนวก)

ส่วนที่ 6 เป็นคำถามมาตราส่วนประเมินค่า เกี่ยวกับคุณลักษณะความเป็นผู้นำ (คำถามตั้งแต่ข้อ 35 ถึง 48 ในภาคผนวก)

ส่วนที่ 7 ข้อคิดเพิ่มเติม เป็นคำถามปลายเปิด ตั้งแต่ข้อ 49 - 51

การทดสอบเครื่องมือ

การทดสอบความตรง (Validity) แบบสอบถามได้สร้างขึ้นตามหลักและทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับ และตรงกับจุดมุ่งหมายของวัตถุประสงค์ในการวิจัยครั้งนี้ การพิจารณาความเที่ยงตรง ของเนื้อหาใช้การวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เกี่ยวข้อง

เพื่อทดสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือ ได้คำนวณหาค่าความสอดคล้องภายในของ เครื่องมือ (Internal Consistency Reliability) โดยวิธีแอลฟาของครอนบาค ได้ค่า ความเชื่อมั่นดังนี้ ส่วนที่ 1 เป็นมาตราส่วนประเมินค่าเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสาร ได้ค่าความ เชื่อมั่นเท่ากับ 0.85 ส่วนที่เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับบรรยากาศในการสื่อสาร ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.77 ส่วนที่เป็นคำถามเกี่ยวกับ การมีส่วนร่วมในการทำงาน ได้ค่าความเชื่อมั่น

เท่ากับ 0.84 ส่วนที่เป็นคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในการทำงาน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87 และข้อคำถามเกี่ยวกับคุณลักษณะความเป็นผู้นำ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89

เกณฑ์การให้คะแนนเครื่องมือการวิจัย

กำหนดเกณฑ์การตอบแบบสอบถามในส่วนที่เป็นมาตราส่วนประเมินค่า ดังนี้
กลุ่มตัวอย่างตอบ

ระดับความคิดเห็น	ระดับคะแนนของคำถาม	
	เชิงบวก	เชิงลบ
มากที่สุด	5	1
มาก	4	2
ปานกลาง	3	3
น้อย	2	4
น้อยที่สุด	1	5

ถ้าคะแนนอยู่ในระหว่าง 1.00 - 1.50	หมายถึง	ระดับน้อยที่สุด
1.51 - 2.50	หมายถึง	ระดับน้อย
2.51 - 3.50	หมายถึง	ระดับปานกลาง
3.51 - 4.50	หมายถึง	ระดับมาก
4.51 - 5.00	หมายถึง	ระดับมากที่สุด

วิธีดำเนินการเก็บข้อมูล

1. นำแบบสอบถามไปขอความร่วมมือจากบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ และบุคลากรของกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ โดยอธิบายถึงวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม
2. นำแบบสอบถามแจกให้กับบุคลากรของกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ พร้อมทั้งอธิบายการกรอกข้อมูลแบบสอบถาม และรับแบบสอบถามคืน

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาลงรหัส แล้ววิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรม SPSS for Windows โดยมีสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ดังนี้คือ

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics เป็นการหาค่าสถิติสำหรับข้อมูลทั่วไปของตัวแปรต่าง ๆ โดยคำนวณความถี่เป็นค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย (\bar{X})
2. สถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานประกอบด้วย การวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์แบบ Pearson Correlation ระหว่างตัวแปรเพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม
3. ใช้สถิติแบบ T - test เพื่อทดสอบและหาค่าความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของรูปแบบการสื่อสารและความพึงพอใจในการทำงานในกลุ่มนักข่าวที่มีรูปแบบการสื่อสารแบบไม่เป็นทางการมากน้อยต่างกัน